

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om de sønderjydske Kommuners Deltagelse i Udgifterne til det under Statspolitiet sorterende Ordenspoliti.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5015).

Sagen sættes til Forhandling.

Kirk: I Henhold til Lov Nr. 263 af 28. Juni 1920 har der paa hvilet Regeringen den Pligt at fremsætte for Rigsdagen Forslag til Lov om, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang Kommunerne i de sønderjydske Landsdele skal deltage i Statens Udlæg til Polititilsynet. Det foreslaas nu her, at som Bidrag til Udgifterne til dette Ordenspoliti skal der af hver Amts-, Købstad- og Flækkekommune i de sønderjydske Landsdele i hvert Finansaar til Statskassen betales et Beløb, svarende til henholdsvis 1 Kr. 03 Ø., 4 Kr. 08 Ø. og 1 Kr. 25 Ø. for hver Indbygger, og at Kommunerne for det Finansaar, vi nu er inde i, skal betale hver ^{19/24} af disse Beløb. Af Bemærkningerne ses det, hvorledes disse Beløb er fremkommet, hvorledes der er indhentet Erklæringer fra Ribe og Vejle Amtskommuner og fra Købstadkommunerne i disse to Amter, hvorefter man er kommet til det Resultat, at naar Udgiften for de sønderjydske Landsdele ansættes efter samme Forhold som for Ribe og Vejle Amter, vil den udgøre alt i alt ca. 273 000 Kr. aarlig. Man runder dette Tal af til 300 000 Kr. og fordeler det saa i øvrigt i lignende Forhold som det, hvori Politipersonalet er fordelt til Tjeneste i hver af de paa-gældende tre Arter af Kommuner.

Vi har fra Venstres Side intet som helst at erindre mod dette Lovforslag.

L. D. Rasmussen: Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, fremgaar det, at den Politistyrke, som opretholdes i Sønderjylland, er betydelig større end den her i Kongeriget. Man kan være enig om, at dette vel var nødvendigt i Begyndelsen, da Forholdene var noget uklare, men jeg vil dog henstille til den højtærede Justitsminister, om der ikke nu kunde foretages nogen Indskrænkning heri, saaledes at Sønderjylland fik samme Politistyrke, som vi har her i Kongeriget.

Den Fordeling af de økonomiske Byrder, som foreslaas i Lovforslaget, er jeg ikke tilfreds med. Der skal ydes omtrent 4 Gange

saa meget af Byernes Indbyggere som af Indbyggerne paa Landet, og dette forekommer mig at være noget uretfærdigt. Der henvises til, at efter et paa Grundlag af her i Landet indhentede Oplysninger opstillet Regnestykke er Fordelingen saadan ogsaa her. Det er naturligvis rigtigt, men det gør ikke Fordelingen mere rimelig eller retfærdig, og det forekommer mig, at selv om vi har en uheldig Ordning i Kongeriget, bør den ikke udstrækkes til ogsaa at omfatte de sønderjydske Landsdele.

Den nuværende Politiorde ning her i Landet er i det hele taget uheldig for Bykommunerne, idet Justitsministeriet faktisk indirekte bestemmer Antallet af Betjente, og Lovgivningsmagten indirekte bestemmer Lønnen, og det Arbejde, som paalægges Politiet omkring i Købstadkommunerne, er som oftest af samfundsmæssig Karakter, det er ikke begrænset af den snævre lokale Interesse. Vi krævede, da Politiorde ningen var til Behandling, at hele Politietaten skulde ind under Staten og Udgifterne til den betales af denne. Vi naaede ikke at faa dette Ønske opfyldt, men Lovens Virketid blev begrænset til kun at omfatte 2 Aar, idet den paagældende Lov skal revideres inden den 31. December i Aar. Deri laa en Tilkendegivelse af, at man i nogen Grad billigede vort Standpunkt, og Rege ringen lovede ogsaa den Gang at tage vore Tanker op til alvorlig Overvejelse. Derfor forekommer det mig, der havde været Rime lighed i ikke nu at kræve nogen Del refun deret af de sønderjydske Landsdele; det havde været mere naturligt, om vi havde sagt, at for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende bærer Statskassen for i Aar de Udgifter, som er forbundne med Politi ordningen, og at de sønderjydske Lands dele derefter naturligvis maa bære deres Del paa den Maade, det nu bestemmes, naar Loven bliver revideret. Det er nemlig mit Haab, at vi ved den kommende Revi sion af Loven gaar den Vej, Socialdemokra tiet ønskede sidst, thi det synes, som om der er blevet mere og mere Stemning der for, som om man mere og mere fra forskel lige Sider indser og indrømmer, at vort Standpunkt er det rigtige. Derfor gaar jeg ud fra og haaber, at Politiets Ordning ved den forestaaende Revision vil gaa over til at blive en Statsforanstaltning, hvortil Staten bærer hele Udgiften, og saa synes jeg ikke, vi nu bør paalægge Sønderjyderne dette. Dette fremsætter jeg ikke, fordi jeg vil være særlig gavmild overfor Sønderjy derne. Jeg synes ganske simpelt, at det vil være praktisk at undlade at forlange